

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ: 'Επί τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΒ'—ΑΡΙΘ. 589

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

ΕΚΔΟΓΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑ, διήγημα, ὑπὸ
Χαραλάμπους 'Αννίνου.

ΔΕΚΟΝΤ ΔΕΔΙΑ, ὁ νέος ἀκαδημαϊκὸς τῆς Γαλ-
λίας, ὑπὸ Κωστῆ Παλαμᾶ.

Ο ΕΜΠΡΗΤΗΣ. Μυθιστορία. 'Ηλ. Βερτέ.—Μετά-
φρασις Α. Β.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΤΗΣ ΠΕΝΤΑΚΟ-

ΣΙΕΤΗΡΙΔΟΣ ΤΟΥ ΕΝ ΕΙΔΕΛΒΕΡΓΗ ΠΑΝΕΠΙ-
ΣΤΗΜΙΟΥ ὑπὸ Κ. Ν. Κωστῆ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

'Εξεδόθη παρὰ τῷ βιβλιοπώλῃ Macmillan ἐν Λονδίῳ
Γ' ἔκδοσις τῶν *Μελετῶν καὶ παρατηρήσεων ἐν 'Ελ-
λάδι τοῦ γνωστοῦ Ἀγγλοῦ φιλόλογου J. P. Mahaffy*. 'Η
να αὕτη ἔκδοσις περιέχει πλείστας προσθήκας, ἐν αἷς καὶ
ἴδιον κεφάλαιον περὶ Κυνουρίας, Σπάρτης καὶ Μεσσηνίας.

— 'Εξεδόθη ὁμαύτως παρὰ τῷ αὐτῷ βιβλιοπώλῃ ὑπὸ ἐ-
τέρου Ἀγγλοῦ συγγραφέως, τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἐν Καντα-
βρυγίᾳ πανεπιστημίου κ. John Edwin Sandys *Ἡμερο-
λόγιον περιηγήσεως ἐν 'Ελλάδι* (An Easter Vacation
in Greece). Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο περιέχει τὰ ἐπόμενα κε-
φάλαια: 'Απὸ Κανταβρυγίας εἰς Ἀθήνας.—'Αθήναι καὶ
'Αττική. (Πεντελικὸν—'Ελευσίς.—Φυλὴ—Σούνιον καὶ Δαύ-
ρειον).—'Απ' Ἀθηνῶν εἰς Ναύπλιον.—Τίρυνς.—'Αργος.—
Μυκῆναι.—Νεμέα.—Κόρινθος.—Δελφοί.—Τὸ ἐπὶ τῷ 'Ισθ-
μοῦ στάδιον.—'Απὸ Κορίνθου εἰς Ζάκυνθον.—'Ολυμπία.
—'Απὸ Ζακύνθου εἰς Κέρκυραν.—Τοπογραφικὸν σχέδιον
τῆς 'Ολυμπίας.

'Εν ἀρχῇ τοῦ βιβλίου προσθήρηται χάρτης τῆς 'Ελλάδος,
δοὶ δὲ παραρτήματα ἐν τέλει, ὧν τὸ μὲν περιέχει κατάλογον
τῶν κυριωτέρων συγγραμμάτων περὶ γεωγραφίας καὶ τοπο-
γραφίας τῆς 'Ελλάδος, τὸ δὲ δρομολόγιον τῶν ἑλληνικῶν ἀ-
γροπολιῶν καὶ σιδηροδρόμων.

— 'Εν τῷ ἐγκρίτῳ παρισινῷ περιοδικῷ «Le Monde
Poétique» τῷ μετὰ μοναδικῆς λαμπρότητος κατὰ μῆνα ἐκ-
διδόμενῳ, ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τὸν τίτλον *La jeune Poésie en
Grèce*—M. Georges Drossinis, μακρὸν ἄρθρον τοῦ ἐν Παρι-
σίοις διαπρεποῦς λογίου ἑλληνιστοῦ κ. Μαρκεσιῶν de Queux
de St. Hilaire. Μετὰ βιογραφικὰς τινας σημειώσεις περὶ τοῦ
αὐτοῦ καὶ βιβλιογραφικὰς εἰδήσεις περὶ τῶν ἔργων
αὐτοῦ ὁ ἀρθρογράφος ἐξαίρει τὴν χάριν, τὸ αἶσθημα, τὴν
λεπτότητα, τὴν ἀγνότητα τῶν ἐν ταῖς τρισὶ ποιητικαῖς συλ-
λογαῖς περιεχομένων, τὴν γνησίαν ἑλληνικὴν ἔμπνευσιν αὐ-
τοῦ. Πάντα ταῦτα, λέγει, συντελοῦσιν ὅπως καταστήσῃσι τοῦ
πλήρη δελγῆτρον τὴν ποιήσιν τοῦ κ. Δροσσίν, ἰδιαίτερος δὲ
προσφιλὴ τὸν ποιητὴν εἰς τὰς νεανίδας καὶ τὰς γυναῖκας.
Εἰς ἐπικυρώσιν τῶν λόγων του ὁ ἀρθρογράφος παρατίθεται
δεκάδα ποιημάτων εἰλημμένων ἐκ τῶν *Ἰσθμίων Ἀράχνης*,
Σταλακτιῶν καὶ *Εἰδυλλίων* μετὰ γαλλικῆς ἐν περὶ
μεταφράσεως. Συμπεραίναν δ' ἐπαινέει τὴν τέσιν τῆς νέας
ἑλληνικῆς ποιήσεως, ἀναλαβούσης ἀπὸ ὀλίγων χρόνων τὴν

ἀνάπασιν τῶν παραδόσεων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ δὴ εἰς
στῆχος, οὐχὶ τῆς καθαρευούσης, ἀλλ' αὐτῆς τῆς δημώδους,
αὐτῆς τῆς προσίτης εἰς πάντας πλουσίαις καὶ γραφικωτά-
της γλώσσης τῆς καθυμέραν ὁμιλίας.

— 'Εν τῷ φυλλαδίῳ τῆς 1 ἀπριλίου τὸ γερμανικὸν περιοδι-
κὸν *Deutsche Dichtung* δημοσιεύει ὑπὸ τὸν τίτλον «Παρισινὴ
ἐπανάστασις κατὰ φεβρουάριον» χειρόγραφον τοῦ 'Ερρίκου 'Αίνε
μεγάλης ἀξίας, τασσόμενον κατὰ τὸ περιεχόμενον καὶ τὴν
μορφήν μεταξὺ τῶν καλλίστων τοιοῦτου εἶδους ἔργων τοῦ
ποιητοῦ. Τὸ χειρόγραφον ἦτο ὑπ' αὐτοῦ προωρισμένον
πρὸς ἔκδοσιν, ἀνεβλήθη δὲ αὕτη μέχρι τῆς σήμερον ἐκ λόγων
ἐξωτερικῶν. 'Εν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ δημοσιευθήσεται κατὰ
τὸ ἔαρ σειρά ἐπιστολῶν τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν ἀρχῶν τοῦ τεσσα-
ρακοστοῦ ἔτους, ὧν ἡ ἐκτύπωσις ἄχρι τοῦδε παρελείφη ἐπί-
σης παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ συγγραφέως.

— 'Εν τῷ πρό τινας ἐκδοθέντι τελευταίῳ μέρει τοῦ δευτέ-
ρου τόμου τῆς *Ἀμερικανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημε-
ρίδος* (The American Journal of Archaeology) περιέ-
χονται αἱ ἐπόμεναι ἀρχαιολογικαὶ πραγματεῖαι: τοῦ καθη-
γητοῦ J. H. Wright περὶ ἑνδεκα λευκῶν ἀττικῶν ληκυθῶν,
ἀνεκδότων, εὐρίσχομένων νῦν ἐν Ἀμερικανικαῖς συλλογαῖς·
τοῦ κ. 'Αλφρέδου 'Εμερσν περὶ εἰκόνων 'Αλεξάνδρου τοῦ
μεγάλου, καὶ ἰδίως περὶ τινος κεραμεύας κεφαλῆς αὐτοῦ, ἀ-
ποκειμένης ἐν Μονάχῳ· τοῦ καθηγητοῦ A. L. Frothingham
περὶ τινος χριστιανικοῦ ψηφοθετήματος ἐν τῇ λατινικῇ Βα-
σιλικῇ. Πλὴν τούτων τὸ ἐκδοθὲν τεύχος περιέχει κρίσεις
περὶ ἀρχαιολογικῶν συγγραμμάτων καὶ ἀρχαιολογικὰς εἰδή-
σεις, μάλιστα περὶ τῶν ἐν 'Ελλάδι καὶ 'Ιταλίᾳ ἀνασκαφῶν.

— Προσεχῶς ἐκδοθήσεται ἐν Λονδίῳ ὑπὸ A. J. Butler
ἔργον περὶ τοῦ αὐλικοῦ βίου ἐν Αἰγύπτῳ (Court Life in Egy-
pt). 'Ο συγγραφεὺς, γνωστὸς ἐκ προγενεστέρου συγγράμ-
ματος αὐτοῦ περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἀρχαίων κοπτικῶν ἐκ-
κλησιῶν, ἐχρημάτισε πρὸ ἐτῶν παιδαγωγὸς τῶν παίδων
τοῦ Χεδίβου.

— Ὑπὸ τοῦ κ. A. E. Chagnet ἐξεδόθη ἐν Παρίσι
(παρὰ Vieweg) ἐκτενὴς μελέτη περὶ τοῦ ἱαμβικοῦ στίχου
ἐν τῇ ἑλληνικῇ ποιήσει (Essais de métrique grecque: la vers iambique.)

— Κατὰ τὸ ἐνεστέος ἔτος γενήσεται ἐν Βερολίῳ μεγάλη
διεθνὴς καλλιτεχνικὴ ἑκθεσις, ἀπὸ τῆς 19[3]1 'Ιουλίου μέχρι
τῆς 20[2] 'Οκτωβρίου. Τὸ δὲ προσεχές ἔτος ὁμοία ἑκθεσις
καλλιτεχνικὴ καὶ βιομηχανικὴ γενήσεται ἐν Μονάχῳ ὑπὸ
τὴν προστασίαν τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Βαυαρίας.

— Κατὰ τὴν ρωσσικὴν νομοθεσίαν τὸ δικαίωμα τῆς πνευ-
ματικῆς ἰδιοκτησίας ἐκλείπει μετὰ τὴν παρέλευσιν πενήντα
ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συγγραφέως. 'Οθεν ἐπειδὴ τὸ
δικαίωμα τῶν κληρονόμων τοῦ μεγάλου Ρώσου ποιητοῦ
Πούσκιν τῆς ἀποκλειστικῆς ἐκδόσεως τῶν ἔργων αὐτοῦ ἔλη-
γεν ἐφέτος τῇ 25 'Ιανουαρίου ἡ διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος
Новое Время ἐδημοσίευσεν νέαν δεκάτομον ἔκδοσιν τῶν
ἀπάντων αὐτοῦ εἰς δεκαπεντακισχίλια ἀντίτυπα. Τὴν πρῶ-
την ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως ταύτης ἐπωλήθησαν δεκακίς-
χίλια σώματα, ἤτοι ἑκατοντακισχίλιοι τόμοι, τὰ δὲ λοιπὰ
πεντακισχίλια σώματα ἐστάλησαν εἰς τὰς μεγάλας ἐπαρχια-
κὰς πόλεις. Μίαν ὥραν προτοῦ νὰ ἀρχίσῃ ἡ πώλησις τὸ
πλήθος ἀνυπομονῶν εἰσέλασεν εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον καὶ κα-
τέστρεψε τὸ προστυχόν. 'Εβέησε δὲ νὰ ἐπέμβῃ ἡ ἀστυνομία,
ὅπως κατορθωθῇ ἡ ἐκκένωσις τοῦ βιβλιοπωλείου καὶ ἡ μετὰ
ταῦτα προσέλευσις τῶν ἀγοραστῶν κατὰ μικρὰς ὁμάδας.

— 'Η *Berolirata ἐφημερίς* (Berliner Tageblatt) εἰς
μνήμην τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἐνενηκостоῦ ἔτους τῆς ἡλι-
κίας τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου προσεκήρυξεν ἀγῶνα
πρὸς συγγραφὴν ἀπλῆς καὶ χάριν τῶν πολλῶν συντεταγμέ-
νης ἱστορίας τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἰδέας τῆς ἐνότητος τοῦ
γερμανικοῦ ἔθνους καὶ τῆς πραγματικῆς ταύτης. Τὸ γέρας
ἔσται δέκα χιλιάδων μαρκῶν, ἤτοι δρ. 12,500· τὸ ἀριστεύ-
σαν ἔργον θὰ δημοσιευθῇ ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς ἐφημερίδος καὶ
ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ.

Αἱ ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Σικυωνος ἀνασκαφαὶ τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς ἀπικάλυψαν ἄχρι τοῦδε ὅσον σχεδὸν ἀπαίτειται πρὸς κατάληψιν τοῦ διαγράμματος τοῦ κυρίου. Ἡ σκη-νὴ, ἥτις οἱ τοῖχοι σφόνται εἰς ὕψος ἱκανόν, φαίνεται, ὅτι μετὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς χρόνους μετεποιεῖται ἐπεκταθεῖσα πρὸς τὴν ὀρχή-τραν. Ἀπὸ τῆς ὀρχήστρας, ἥς ἡ περιμέτρος, ἂν προσε-καθῇ, ἐφέρετο, ὡς τὸ γε νῦν ἔστιν εἰκάσαι, ἐμπροσθεν τῆς σκηνῆς, κατέρχεται διὰ τῆς μέσης θύρας τῆς σκηνῆς τὸ τοῦ θεάτρου ὑδραγωγεῖον. Τῶν δὲ ἐξωλίων ἀπεκα-λύφθησαν στοιχοὶ τινες, εἰσὶ δὲ πάντα πόρου λίθου καὶ τὰ μὲν πολλὰ ἀνευ νῶτων, τὰ δὲ θρόνοι χωροῦντες ἕκαστος περὶ τοὺς τρεῖς ἀνθρώπους. Ἡ περιτείρω σκαφὴ ὁρίσει προ-σεχῶς ἀκριβέστερον τὰ κατὰ τὸ θέατρον τοῦτο καὶ ἰδίᾳ τὰ τῶν δύο θολωτῶν ἐσόδων, αἵτινες, ὡς φαίνεται, ἄγουσιν εἰς τὸ ἄνω διάζωμα.

— Ἡ Νομικὴ σχολὴ ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδῃ τῆς διδασκαλίας τοῦ καθηγητοῦ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας κ. Ι. Σούτσου ἀπεράσισεν ἀντὶ ἄλλου δωρητικῶς ἐκ παραγγελίᾳ τὴν κατασκευὴν τῆς προτομῆς του. Τὴν προτομὴν ταύτην ἔπλα-σεν ἡδὴ ὁ παρ' ἡμῖν ἀνδριαντοποιὸς κ. Γ. Βρούτος ἐκ τοῦ φυσικοῦ προτύπου.

— Οἱ ἐν Βενετίᾳ Ἕλληνες ἀπέστειλαν κατ' αὐτὰς πρὸς τὸν Διάδοχον, ὡς ἐνθύμωσιν τῆς ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει του τε-λετῆς, κομψότατον λεύκωμα, περιέχον ποιήμα, ἐπὶ μεμ-βράνῃς τετυπωμένον, τοῦ καθηγητοῦ κ. Κωνσταντίνου Τρι-ανταφύλλου, γνωστοῦ ἐν τῇ ἰταλικῇ φιλολογίᾳ Ἕλληνος λο-γίου.

— Ὁ φιλέλληνας κ. Α. Gautier, πρῶν γενικὸς πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος ἐν Ρώμῃ, προσέφερε δῶρον εἰς τὸ ἐθνικὸν μου-σεῖον πίνακα ἀποδιδόμενον εἰς τὸν διάσημον ζωγράφον Σαλ-δατώρ Ρόζαν. Ὁ πίναξ ἀπεικονίζει Ἀλέξανδρον τὸν μέγαν ἐν μέθῃ ὁρμώοντα κατὰ τὸν Κλεῖτον, ἐνώπιον Μακεδόνων, οἵτινες δὲν τολμῶσι νὰ παρίμωσι. Τὸ μήκος αὐτοῦ εἶνε 2 μέτρων καὶ 85 ὑποκατ. τὸ δὲ ὕψος 2 μ. 10.

— Διὰ νέου ἐγγράφου του τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐκάλεσε τὴν Φιλοσοφικὴν σχολὴν νὰ συνέλθῃ αὐθις, ὅπως προτείνῃ τὸν ἱκανὸν νὰ καταλάβῃ τὴν ἐν τῷ πανεπιστημίῳ ἔδραν τῆς Ἀρχαιολογίας.

— Ὁ πορσετιδωτὴν ἐντυχθὺς ἀρχαιολόγος κ. Μιχαῖλερ ἔλαβεν ἄδειαν νὰ ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς ἐν Ὁρικῷ παρὰ τὸ Λαύρειον. Εἰς τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας θὰ παρίσταται ὡς ἐ-πόπτης ὁ ἐφορὸς τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Στάης.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Νέον σῶμα τῶν Ἑλληνικῶν παροιμιῶν. Ἄφ' ἧς ἐποχῆς ὁ Ἄγγλος Gaisford καὶ οἱ Γερμανοὶ Schneidewin καὶ Leutsch ἐν συλλογαῖς κριτικαῖς καταθέντες τὰς ἀρχαιο-ελληνικὰς παροιμίας τὰς κατέστησαν εὐπροσίτους εἰς τὸ φι-λολογικὸν κοινόν, δὲν ἔπαυσαν οἱ λόγοι ἀνακαλύπτοντες νέα χειρόγραφα τῆς παροιμιολογικῆς σοφίας καὶ ἀκριβέστερον ἐξετάζοντες τὰ ἥδη γνωστὰ βοηθήματα. Πλὴν τοῦ Fresenius, Graux, E. Miller, Nauck καὶ F. Schoell κυρίως ὁ Otto Crusius, καθηγητὴς ἐν Τυβίγγῃ, προσεπάθει ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ καταρίσῃ καὶ φέρῃ εἰς τὰς τάξεις τὰ μέχρι τοῦδε γνω-στὰ λείψανα τῶν Ἑλληνικῶν παροιμιῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἀνοίξῃ νέας καὶ εἰσέτι ἀνεκμεταλλεύσινας πηγὰς. Τοὺς καρ-ποὺς τῶν σπουδῶν του κατέθηκεν εἰς διαφόρους μικροτέρας καὶ μεγαλειτέρας διατριβὰς. Ἡδὴ πρὸ 4 ἐτῶν ἐδημοσί-ευσε τὸ ἔργον ἔργον *Analecta critica ad paroemio-graphos graecos*, ἐν τῷ ὀλίγῳ ὁ σοφὸς συγγραφεὺς ἀκρι-βέστατα ἐξετάσας καὶ παραβαλὼν δὲ τὰ χειρόγραφα ἀνα-δημιουργεῖ, ἐφ' ὅσον δυνατόν, τὸ παλαιὸν ἐκεῖνο ἀπολε-θέν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τοῦ Ζηνοβίου πηγαῶν παροιμιολο-γικῶν σῶμα, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ἐξερτῶνται σχεδὸν ὅλοι οἱ σω-θέντες παροιμιολογικοὶ κώδικες. Ὡς παράρτημα προσέθη-κεν ἐπιτομὰς ἐκ τοῦ Δήμονος περὶ παροιμιῶν καὶ ἀπόσπα-σμα παροιμιολογικῶν ἀγνώστου τινὸς γραμματικοῦ. Ὑστε-ρον ἐξήτασεν ὁ Crusius ἐν διαφόροις μονογραφαῖς ἰδιαίτερά τινα ζητήματα. Ἐσχάτως ἐξέδωκεν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν παραδόσεων τοῦ πανεπιστημίου τῆς Τυβίγγης (1887) τὸ ἀνέκδοτον Πλουτάρχου σύγγραμμα «Περὶ τῶν πρὸ Ἀλε-ξανδρεῦσι παροιμιῶν.» Προσεχῶς θὰ δημοσιεύσῃ παρατη-ρήσεις περὶ τοῦ ἔργου τούτου ἐν τοῖς «Χρονικοῖς τῆς φιλολο-

γίας» (*Jahrbücher für Philologie*) καὶ μίαν ἐκτενὴν πραγματείαν περὶ τῶν συλλογῶν τοῦ Μαξίμου Πλανούδη ἐν τῷ Ῥηναίῳ μουσεῖῳ (*Rheinisches Museum*). Ἐπὶ τῇ βί-βλῳ δὴλον τούτων τῶν προπαρασκευαστικῶν ἐργασιῶν σκο-πεύει ὁ Crusius νὰ ἐκδώσῃ παρὰ Teubner ἐν Λειψίᾳ νέον σῶμα τῶν Ἑλληνικῶν παροιμιῶν· τοῦτο δὲ θὰ διαφέ-ρῃ ἀπὸ τῆν συλλογὴν τοῦ Gaisford (*Oxford 1836*) καὶ τὴν τοῦ Schneidewin καὶ Leutsch (*Göttingen 1839—1851*) διὰ πολὺ τελειότερας ἐκμεταλλεύσεις τῶν χειρογρά-φων καὶ δι' εὐρύτερας καθ' ὅλου κατατάξεις. Ὁ Crusius θὰ συμπεριλάβῃ δηλαδὴ ἐκτὸς τῶν παροιμιολογικῶν θη-σαυρῶν τῆς καθ' ἑαυτοῦ ἀρχαιότητος καὶ ὅλας τὰς δημόδιαι παροιμίας τοῦ μεσαιῶνος. Τοιαυτοτρόπως θὰ καταστῇ τὸ ἔρ-γον ἀξιολογωτάτῃ συμβολῇ εἰς τὴν γενικὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης· οὗτο θὰ εἶνε δυνατόν νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ καταδείξῃ τις καὶ ἐπὶ τῆς παροιμίας τὴν βαθμὴν ἀνάπτυξιν καὶ κατὰπτωσιν, ἣν ὑπέστη ὁ Ἑλληνισμὸς ἀπὸ τῆς κλασικῆς ἐποχῆς μέχρι τῆς λήξεως τοῦ μεσαιῶνος. Εἶνε ὑπερβέβαιον, ὅτι καὶ εἰς βιβλιο-θήκας τῆς ἀνατολικῆς ὥσινται ἀποσπάσματα ἀρχαίων καὶ με-σαιωνικῶν παροιμιῶν. Πᾶσι δὲ ἐκθέτει ὁ Σπ. Δάμπρος περὶ συλλογῶν τινων παροιμιολογικῶν εἰς χειρόγραφα τοῦ Ἀ-γίου Ὁρους (Ἐκθεσίς πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων, σελ. 29). Ἀναντιέλεως μὲν θὰ ὠφελεῖτο ἡ ἐπιστήμη, ἂν καὶ αἱ συλλοгаὶ αὗται, πρὶν εἶς δημοσιεῦθαι τὸ *Corpus paroemigraphicum* τοῦ Crusius, ἤθελον γείνει ὁποιοδήποτε τρῶπος προσταί εἰς τὸν ἐκδότην, εἴτε δι' ἰδιαίτερας ἐκδόσεις (λ. χ. ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἑθνολογ. Ἐτ.) εἴτε διὰ ἰδιωτικῆς ἀνακοινώσεως.

Κ. Κ.

Αἱ πολιτικαὶ θεωρίαι τῆς Γαλλικῆς Ἐπανάστα-σεως καὶ ἡ Ἱστορικὴ Σχολὴ τοῦ Δικαίου. Μάθημα ἐνορκηθέν ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστη-μίῳ ὑπὸ Νεοκλήους Καζῆς. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπο-γραφείου Ν. Ἰγγλέση. 1887. 8ον, σελ. 21.

Περὶ τῶν λίθων τῆς οὐρόδόχου κύστεως καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν ὑπὸ Εὐαγγέλου Δ. Καλλινητῆς, χειρουργοῦ. Ἀθήνησι, τυπογραφεῖον «Παλιγγενεσίας» Ἰω. Ἀγγε-λοπούλου. Ὁδὸς Βορρᾶ. 1886. 8ον, σελ. 119. Τιμᾶται δραχ. 2.

Σύντομος εἰδικὴ παθολογία καὶ θεραπευτικὴ ὑπὸ Κ. Λαναρά, ἱατροῦ. Φυλλάδιον Α'. Περὶ κοιλιακοῦ τό-φου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Σ. Κ. Βλαστοῦ. Ὁδὸς Ἑρμοῦ, 63. 1887. 8ον, σελ. 31. Τιμᾶται δραχ. 2.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευῇ, 10 Ἀπριλίου

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἤρξατο ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ κικουρμιοδικείου Ἀθηνῶν ἡ δίκη τῶν ἐννέα ἀξιωματικῶν τῶν κατηγορουμένων ἐπὶ ἐγκυκατελείψῃ θέσεως, αὐτομολίᾳ πρὸς τὸν ἐχθρὸν καὶ προδοσίᾳ, συντελεσθεῖσα ἐν Κούτρᾳ, ἥς ἡ ὑπεράσπισις εἶχεν ἀνατεθῇ αὐτοῖς. Οὐδέποτε ἀφ' ἧς τὸ ἑλληνικὸν βσιλείον συνεκροτήθη, ἐξεδικάσθη δίκη ὁμοία. Εὐνόητον ἐπομένως ἦτο τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ σύννεμος προ-σέλωσις μετ' ἧς τὸ κοινὸν πρκαλοῦσθαι τὴν ἐξέλιξιν τῆς δι-κῆς ταύτης. Τὸ στρατοδικεῖον ἀπαρτίζουσιν ὁ συνταγματάρ-χης τοῦ μηχανικοῦ κ. Γ. Σούτσος, πρόεδρος, καὶ οἱ στρατο-δίκαι Δ. Παπαγεωργίου, ἀντισυνταγματάρχης τοῦ μηχανι-κοῦ, Ἠλ. Δουρδούμας, ἀντισυνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ, Μ. Ἀντιζούλιος, ταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ, Δ. Νοταρᾶς, ταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ, Α. Δρόκος, ταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ καὶ Δ. Οἰκοδόμου, λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ.

Τὸ κατηγορητήριον εἰσάγει τοὺς κατηγορουμένους ἐνώπιον τοῦ στρατοδικείου, ἵνα δικασθῶσιν ἐπὶ τοῖς ἐξῆς ἐγκλήμασι: 1) Τὸν λοχαγὸν Πέτρον Λάiton ἢ Λαῖνιν α') διὰ τῇ 10 Μαΐου 1886 ἐν τῇ παραθεσμικῇ θέσει Κούτρας τυγχάνων ἀρχηγὸς τοῦ αὐτοῦ στρατεύματος, μετὰ τὸν τραυματισμὸν τοῦ κυρίως ἀρχηγοῦ ταγματάρχου Κωνσταντίνου Λωρῆ ὑπὸ τοῦ ἀπέναντι τῆς θέσεως ταύτης ὀθωμανικοῦ στρατοῦ, ἠ-χομένου πρὸς τοὺς ἡμετέρους, ἐγκυτέλιπε τὴν θέσιν του ταύτην ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ· β') διὰ κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον καὶ χρόνον, διοικητῆς τυγχάνων τοῦ αὐτοῦ ἐνόπλου στρα-